

Членъ 59). Всяко едно търговско сѣдилище, ще си има по единъ особенъ печятъ, по начинъ въ когото ще е забѣлѣжено имято на мѣстото и царскыятъ знакъ *мѣсяца* и *звѣзда*; а на печатитѣ за външнитѣ търговскы сѣдилища, като ся земе образътъ имъ отъ главното управление на тръговиятъ, тогава ще ся испращатъ на мѣстата имъ.

Членъ 60). Писалищата на търговскытѣ сѣдилища, освѣнъ празничнитѣ дни, всѣки день ще сѣ отворени най малко непрѣстанно по шесть чяса; писаритѣ когато нематъ нѣкое законно прѣпятствіе, длѣжни сѣ да ся занимаватъ въ прѣписанитѣ имъ чясове, и да си разгѣждатъ служебнитѣ работы. А когато ся намѣрятъ на нѣкоя противнѣ постѣпкѣ, най напредъ ще ся посвѣтуватъ и изобличятъ, а на втория пѣтъ спорядъ нуждата, ще ся свалятъ отъ службытъ си и ще ся промѣняватъ.

Членъ 61). Писалищата ще ся отварятъ най малко единъ чясъ по напредъ отъ засѣданіето на свѣта, и ще ся затварятъ единъ чясъ послѣ, като ся свърши засѣданіето му. Врѣмято и чясоветѣ на отваряніето и затваряніето на рѣченнитѣ писалища, ще ся отрѣдятъ отъ странѣ на сѣдилищныя прѣдседатель съ едно обявленіе, и слѣдъ като ся извѣсти на писаритѣ, това обявленіе ще ся залѣпи въ садата на сѣдилището за знаніе и на хората.

Членъ 62). Всичкытѣ записи и други книги, които прѣдаватъ тѣжителя и тѣжимыятъ (даваджиятъ и противника му) въ писалищата, ще ся забѣлѣжватъ въ единъ особенъ тефтеръ, а главныятъ писаръ ще дава на притѣжятелытѣ имъ по единъ записъ (илми-хаберъ), че гы е приель.

Членъ 63). Когато притѣжятелитѣ на записитѣ и другитѣ книги, които ся прѣдали на писалищата, или нѣкои отъ роднитѣ имъ, писменно съ прошеніе си гы поискатъ да имъ ся даджтъ, до гдѣ ся не заповѣда отъ странѣ на сѣ-